

stof reagerer med ilt under forbrændingen. Det er derfor principielt ikke afgørende for processen, om forbrændingsstofferne i sig selv indeholder kvælstof. Indeholder forbrændingsstofferne på den anden side selv kvælstof, vil udledningen af NO_x blive forøget. Dannelsen af NO_x sker dels ved termisk oxidation af luftens kvælstof og dels ved forbrænding af kvælstoffet i brændslet.

Det foreslås endvidere at afgrænse den territoriale definition af det område, hvor pligten til at betale afgift efter loven finder sted. Hermed omfattes bl.a. offshore-virksomhed, der falder ind under lovens territoriale afgrænsning, af afgiftspligten.

Det foreslås dernæst, at der for en række nærmere angivne enheder fastsættes en pligt til at foretage måling af udledning af NO_2 -ækvivalenter til luften ved forbrænding. Pligten til at betale afgift omfatter som udgangspunkt stationære enheder, der er forpligtet til at foretage måling af udledning af NO_2 -ækvivalenter til luften ved forbrænding. Den registrerede mængde i overensstemmelse med disse målinger lægges herefter til grund for beregningen af den afgiftspligtige mængde. Kriterierne for pligten til at foretage måling er fastsat af Miljøstyrelsen. Det drejer sig om følgende enheder:

- 1) Energianlæg med en nominel termisk indfyret effekt større end 30 MW regnet for hvert anlæg og mindre end 100 MW i samlet indfyret nominel termisk effekt. For hver kedel, motor, turbine med en indfyret effekt større end 30 MW, skal der uafhængigt af brændselstype foretages AMS-måling af emissionen af NO_x regnet som NO_2 -ækvivalenter. I tilfælde, hvor der til én skorsten er tilsluttet flere kedler, der hver er mindre end 30 MW, men tilsammen større end 30 MW, er der ikke krav om måling.
- 2) Energianlæg med en samlet indfyret nominel termisk indfyret effekt på 100 MW eller derover, hvor der er krav om AMS-måling af udledning af NO_2 -ækvivalenter til luften ved forbrænding i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 808 af 25. september 2003 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg.
Et energianlæg defineres i denne sammenhæng som »en teknisk indretning, hvori brændsel oxideres med henblik på anvendelse af den frembragte varme til kraft eller varmeproduktion«.
- 3) Affaldsforbrændingsanlæg, hvor der er krav om AMS-måling af udledning af NO_2 -ækvivalenter til luften ved forbrænding i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 162 af 11. marts

2003 om anlæg der forbrænder affald.

Et affaldsforbrændingsanlæg defineres i denne sammenhæng som »en teknisk indretning, hvori affald oxideres med henblik på at hygiejnisere affaldet og reducere affaldets vægt og volumen«.

- 4) Industrianlæg, hvor den årlige af udledning af NO_2 -ækvivalenter til luften ved forbrænding overskrider 200 tons NO_x – regnet som NO_2 -ækvivalenter, er der pligt til at foretage AMS-måling på alle virksomhedens industrielle afkast.
Et industrianlæg defineres i denne sammenhæng som en virksomhed, der ud fra andre processer end processer på energianlæg emitterer luftforurening.

AMS er en forkortelse af »Automatisk Målende System« og er fast installeret måleudstyr til automatisk måling og registrering af emissioner.

Udover ovennævnte tilfælde, hvor der pligt til at måle, omfatter bestemmelsen også tilfælde, hvor der frivilligt sker måling af udledning af NO_2 -ækvivalenter til luften ved forbrænding. Her opgøres udledningen i overensstemmelse med de tilfælde, hvor der er pligt til at måle. Derved ligestilles virksomheder, der efter loven har en pligt til at måle deres udledninger med virksomheder, der frivilligt måler deres udledninger.

Da der stilles krav om måling for større anlæg, vil der, for ikke at forskelsbehandle større anlæg og knap så store anlæg, blive opkrævet en afgift af brændselsforbruget ud fra typiske eller gennemsnitlige udledninger pr. energienhed for dem, der ikke er forpligtet til at foretage måling af udledningen af NO_2 -ækvivalenter til luften ved forbrænding.

Det foreslås i lighed med svovlafgiftsloven, at der også i denne lov indsættes en bemyndigelse til skatteministeren til at fastsætte bestemmelser vedrørende målere og regler for måling af udledningen af NO_2 -ækvivalenter til luften ved forbrænding. Her kan der bl.a. være tale om at fastsætte krav til opbevaring af måleresultater.

Til § 2

Afgiftspligten udgør som udgangspunkt 5 kr./kg NO_2 -ækvivalenter, som udledes. Der sker en årlig regulering af afgiftssatsen i perioden fra 2010 og frem til 2015 på 1,8 pct. Afgiftsgrundlaget er den samlede danske udledning af kvælstofoxider bortset fra udledninger i transportsektoren, fiskefartøjer og erhvervs-mæssig luftfart.

Afgiften vil som udgangspunkt blive opkrævet af målte udledninger af NO_x . Den registrerede mængde i overensstemmelse med disse målinger lægges herefter